

§ 4.

Naar nogen Embedsmand eller Funktionær, der er fast ansat ved Statsbanerne (herunder indbefattet den tidligere sjællandske Kontrollkomites Revisor og Sekretær), maatte blive affødiget paa Grund af Omordningen af Statsbanernes Administration, tillægges der af Statskassen saavel ham som hans nuværende Hustru i mulig Entestand et saadant aarligt Beløb, som svarer til Bestemmelserne i Pensionsloven af 24de Februar 1858 om Wartpenge og Pension, saaledes at Tjenesten ved Jernbanerne betragtes som Statstjeneste. Forsaavidt imidlertid den Vedkommende efter de gjældende Bestemmelser er berettiget til Pension af de sjællandske Baners Pensionskasse, bringes denne Pension til Afdrag i hint Beløb, og har han været ansat ved de jydsk-sjyenske Statsbaner, bringes til Afdrag et saa stort Beløb, som svarer til den Livrente, der kan opnaas for det af ham til Alderdomsforsørgelse opsparede Beløb, eventuelt for Værdien af den Livsforsikring, der er erhvervet for dette Beløb.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

§ 1 i Lov af 2den Juli 1880 om Statens Overtagelse af de det sjællandske Jernbaneselskab tilhørende Jernbaner med Tilbehør er det bl. A. bestemt, at disse Baners Stilling med Hensyn til Bestyrelses- og øvrige Driftsforhold nærmere skal fastsættes ved Lov, og at Forslag til en saadan Lov skal fremsættes senest for den i 1882 sammentrædende Rigsdag.

§ Henhold til denne Bestemmelse blev i Rigsdagssamlingen 1882—83 forelagt et Lovforslag om Bestyrelsen af Statsbanerne, idet man ansaa det for rettest, at der blev truffet Afgjørelse om Bestyrelsen af samtlige de Staten tilhørende Jernbaner. Da Behandlingen af dette Lovforslag ikke blev tilendebragt i den nævnte Rigsdagssamling, blev et i alt Væsentligt med samme stemmende Lovforslag forelagt i den paafølgende Samling. Heller ikke i denne Lykkedes det imidlertid at tilendebringe Behandlingen af Forslaget, idet dette af Folkethinget blev vedtaget i en Skikkelse, som saavel Regjeringen som Landstinget mente ikke at kunne tiltræde. Lovforslagets Behandling afsluttedes i Landstinget med Vedtagelsen af en motiveret Dagsorden, hvori det bl. A. udtaltes, at Regjeringen i den bestaaende Lovgivning havde Hjemmel til at ordne Statsbanernes Forvaltning, indtil en ny Lov kunde blive til.

Maaget man nu i Overensstemmelse saavel med Udtalelserne i den nyssnævnte Dagsorden som med, hvad der i sidste Rigsdagsamling blev fremhævet af den fungerende Indenrigsminister, maa anse det for utvivlsomt, at den bestaaende Lovgivning (Lov 2den Juli 1880 § 1) hjemler Regjeringen Ret til at ordne Bestyrelsen af Statsbanerne, indtil en ny Lov udkommer, har man dog ikke ment allerede nu at burde gjøre Brug af denne Ret, men har anset det for rigtigst paa ny at forelægge Rigsdagen Sagen. Man har saameget mere sølt sig opfordret hertil, som man maa antage, at der i Virkeligheden ikke bestaar nogen principiel Uoverensstemmelse mellem Regjeringen og Rigsdagen med Hensyn til den omhandlede Sag, idet Regjeringen ikke vil modsætte sig, at der indrømmes Rigsdagen en væsentlig videregaaende Indflydelse end hidtil paa Statsbanernes Drift, og særlig paa deres Økonomi, forsaavidt Forholdets Natur tilsteder dette uden at hindre den Frihed i Forretningernes Førelse, som er en nødvendig Betingelse for, at Banerne kunne drives paa en forstandig og for Statskassen fordelagtig Maade. Naar det i afvigte Samling ikke lykkedes at komme til Enighed om Forholdets Ordning, skyldtes dette formentlig for en ikke ringe Del den Dmstændighed, at Folkethinget opstillede den